

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **PONY TRAVEL s.r.o.**, IČO: 48112682
sídlem Korunní 972/75, Vinohrady, 130 00 Praha 3
zastoupená Mgr. Lukášem Hojdnem, LL. B., advokátem
sídlem Francouzská 299/98, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2024 č. j. MPO 117442/2023

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního, oddělení kontrolně metodického (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 10. 11. 2023 č. j. MHMP 2323183/2023.
- Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku proti pořádku ve státní správě podle ust. § 4 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o některých přestupcích“), jehož se dopustila tím, že porušila povinnost stanovenou v nařízení obce tak, že v rozporu s ust. § 1 odst. 1 nařízení č. 21/2021

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

Sb. hl. m. Prahy, kterým se vydává tržní řád, ve znění platném v době spáchání přestupku, (dále jen „tržní řád“), ve dnech 13. 7. 2023 v 17:31 hodin (2 fiakry), 18. 7. 2023 v 11:50 hodin (3 fiakry), 27. 7. 2023 v 17:45 hodin (3 fiakry) a 1. 8. 2023 v 16:34 hodin (1 fiakr), vše na místě: Staroměstské náměstí, Praha 1 (u parku), nabízela služby přepravy osob fiakry na místě pro nabídku služby pod položkou č. 1107 přílohy č. 1 tržního řádu, které však mělo stanovenou dobu provozu pouze do 31. 12. 2022. Žalobkyni byl za spáchání uvedeného přestupku uložen podle ust. § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“ nebo „přestupkový zákon“), a § 4 odst. 3 zákona o některých přestupcích, správní trest pokuty ve výši 10 000 Kč. Zároveň byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Žalobkyně v žalobě namítala, že Rada hl. města Prahy vydala dne 22. 12. 2021 nařízení č. 21/2021 Sb., kterým se vydává tržní řád (dále jen „tržní řád“), ve kterém mj. omezila místa pro prodej a poskytování služeb. Za účelem dodržování povinností stanovených tržním řádem byla u žalobkyně, jakožto provozovatele fiakrů, několikrát prováděna kontrola, kontrolnímu orgánu předložila platnou nájemní smlouvu uzavřenou mezi hlavním městem Praha a Cechem fiakristů a povozníků Čech a Moravy ze dne 28. 11. 1994, na základě které je Cech fiakristů a povozníků Čech a Moravy, jakožto nájemce, oprávněn užívat část pozemku parc. č. 1090, ostatní plocha, zapsaný na LV 122, v katastrálním území Staré Město, obec Praha (dále jen jako „Nájemní smlouva“). Dle Dodatku č. 6 k této Nájemní smlouvě je přitom Nájemní smlouva uzavřena na dobu neurčitou. Společně s Nájemní smlouvou žalobkyně doložila kontrolnímu orgánu i kolaudační rozhodnutí č. j. Výst. 1749/95-Hs-1/ul. ze dne 21. 4. 1995 a rozhodnutí Městské části Praha 1, č. j. UMCP1 348320/2021/OPVP/048/SD ze dne 16. 6. 2021, kterým bylo povoleno zvláštní užívání místní komunikace v Praze 1. Vzhledem k řádnému doložení platné Nájemní smlouvy, kolaudačního rozhodnutí a rozhodnutí o povolení zvláštního užívání místní komunikace pokládá žalobkyně své právo na užívání výše uvedeného pozemku za plně prokázané.
4. Namítala, že nařízení tak, jak bylo Radou hl. města Prahy vydáno a které de facto zakazuje, či zcela znemožňuje výkon předmětu jejího podnikání, je v přímém rozporu s platnou Nájemní smlouvou a jejím smyslem a obsahem, který činnost žalobkyně zajišťuje po desítky let. Nařízení je obecný podzákonný právní předpis, který je obecným nástrojem hl. města Prahy pro řešení podnikání mimo nebytové prostory. Na činnost žalobkyně se tedy dle jejího názoru vůbec nevztahuje. Žalobkyně konstatovala, že právo na výkon činnosti a užívání prostoru pro fiakry vyplývá z Nájemní smlouvy. Pokud by měl radní či Rada hl. m. Prahy za to, že fiakry do historického centra Prahy nepatří, ukončení činnosti fiakrů by muselo být spojeno s využitím smluvně sjednané dvouleté výpovědní doby z Nájemní smlouvy, a navíc revokace dosud desítky let povoleného zvláštního užívání komunikace. V závěru žaloby se žalobkyně ohradila vůči radnímu Mgr. A. Z. a jeho mimořádné snaze o vyřazení fiakrů z Prahy.
5. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že skutečnost, že žalobkyně disponuje řadou dokumentů prokazujících, že dodržuje povinnosti vyplývající pro ni z příslušných právních předpisů (viz odkazy na to, že žalobkyně disponuje správním rozhodnutím o zvláštním užívání místní komunikace, kolaudačním rozhodnutím pro stání fiakrů i platnou Nájemní smlouvou), žalovaný nijak nezpochybňuje, žádná z těchto skutečností, na něž žalobkyně takto odkazuje, však nemá s meritem projednávané věci jakoukoliv kauzální spojitost. Žalobkyni byl uložen správní trest pokuty výhradně za porušení příslušného nařízení hl. m. Prahy (v tomto případě tržního řádu), nikoliv za cokoli jiného; porušení tržního řádu bylo přitom v projednávané věci příslušnými správními orgány jednoznačně zjištěno a prokázáno. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. Dne 17. 6. 2024 obdržel zdejší soud doplnění důkazů žalobkyně, ze kterých má vyplývat, že Rada hl. m. Prahy neschválila návrh radního Z. na schválení výpovědi Nájemní smlouvy uzavřené mezi hl. m. Prahou a spolkem Cechu fiakristů.

7. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
8. Při jednání konaném dne 26. 8. 2025 právní zástupce žalobkyně a žalovaný setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
9. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí správního orgánu prvního stupně 10. 11. 2023 č. j. MHMP 2323183/2023, odvolání žalobkyně ze dne 17. 11. 2023, žalobou napadené rozhodnutí ze dne 15. 2. 2024 č. j. MPO 117442/2023.
10. Soud ze správního spisu zjistil, že správní orgán prvního stupně jako orgán dozoru zahájil dne 13. 7. 2023 v 17:31 hod. na Staroměstském náměstí, Praha 1 (u parku) kontrolu dodržování tržního řádu, která pokračovala do 21. 8. 2023. Během kontroly bylo zjištěno, že žalobkyně prostřednictvím svých zaměstnanců minimálně ve dnech 13. 7., 18. 7., 27. 7. a 1. 8. 2023 nabízela a poskytovala služby – přepravy osob fiakry na místě pro nabídku služby jehož doba provozu byla stanovena pouze do 31. 12. 2022. O průběhu kontroly byl vyhotoven protokol o kontrole č. j. MHMP 1749786/2023 ze dne 21. 8. 2023. Proti kontrolnímu zjištění podala žalobkyně námitky. Dne 30. 8. 2023 zahájil správní orgán prvního stupně přestupkové řízení ve věci porušení tržního řádu. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku proti pořádku ve státní správě podle ust. § 4 odst. 1 zákona o některých přestupcích, jehož se dopustila tím, že porušila povinnost stanovenou v nařízení obce tak, že v rozporu s ust. § 1 odst. 1 tržního řádu, ve dnech 13. 7. 2023 v 17:31 hodin (2 fiakry), 18. 7. 2023 v 11:50 hodin (3 fiakry), 27. 7. 2023 v 17:45 hodin (3 fiakry) a 1. 8. 2023 v 16:34 hodin (1 fiakr), vše na místě: Staroměstské náměstí, Praha 1 (u parku), nabízela služby přepravy osob fiakry na místě pro nabídku služby pod položkou č. 1107 přílohy č. 1 tržního řádu, které však mělo stanovenou dobu provozu pouze do 31. 12. 2022. Žalobkyni byl za spáchání uvedeného přestupku uložen podle ust. § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky, a ust. § 4 odst. 3 zákona o některých přestupcích, správní trest pokuty ve výši 10 000 Kč. Zároveň byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 17. 11. 2023, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
11. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
12. Podle ust. § 4 odst. 1 zákona o některých přestupcích *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v nařízení obce nebo kraje.*
13. Podle ust. § 4 odst. 3 zákona o některých přestupcích *za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 100 000 Kč.*
14. Podle ust. § 1 odst. 1 tržního řádu *na území hlavního města Prahy je možno mimo provozovnu k tomuto účelu určenou rozhodnutím, opatřením nebo jiným úkonem vyžadovaným stavebním zákonem nabízet, prodávat zboží nebo nabízet, poskytovat služby na místech uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení a v rozsahu v ní stanoveném, nejde-li o formy prodeje zboží nebo poskytování služeb, na které se toto nařízení nevztahuje, nebo které jsou zakázány. V příloze č. 1 k tomuto nařízení jsou uvedena tržiště, za která se pro účely tohoto nařízení považují též tržnice, tržní místa, restaurační zahrádky v době po 22.00 hod., místa pro konání trhů, trasy pro pojiždňý prodej zboží nebo poskytování služeb, předsunutá prodejní místa, místa pro nabídku zboží a místa pro nabídku služby.*
15. Podle ust. § 1 odst. 11 tržního řádu *místo pro nabídku služby je místo mimo provozovnu určenou k tomuto účelu rozhodnutím, opatřením nebo jiným úkonem vyžadovaným stavebním zákonem, na kterém není celá služba realizována, ale dochází zde k její nabídce vykonávané v jakékoliv podobě, zejména formou obrazové nebo grafické upoutávky na deštnících, oděvech a jejich doplňcích. Považuje se za něj i místo, které je výchozím místem pro realizaci služby. Místem pro nabídku služby je i místo uvedené v odstavci 8 písm. b) a c).*

16. Podle položky č. 1107 přílohy k tržnímu řádu místa určená pro nabídku služby kočár s koňmi v místě *Staroměstské nám., u parku (70 m²) je umožněno do 31.12.2022.*
17. Podle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen „živnostenský zákon“) *obec může vydat tržní řád formou nařízení obce. V tržním řádu vymezí místa pro nabídku a prodej zboží (dále jen „prodej zboží“) a pro nabídku a poskytování služeb (dále jen „poskytování služeb“) mimo provozovnu určenou k tomuto účelu rozhodnutím, opatřením nebo jiným úkonem vyžadovaným stavebním zákonem. Těmito místy jsou tržnice a tržiště (dále jen „tržiště“).*
18. Podle ust. § 18 odst. 4 živnostenského zákona *obec může nařízením obce stanovit, že některé formy prodeje zboží nebo poskytování služeb prováděné mimo provozovnu jsou v obci nebo v její části zakázány.*
19. Žalobkyně v žalobě namítala, že tržní řád se na její činnost nevztahuje. S tím však nemůže zdejší soud souhlasit, neboť podle ust. § 1 odst. 1 a 11 tržního řádu na území hlavního města Prahy je možno mimo provozovnu k tomuto účelu určenou rozhodnutím, opatřením nebo jiným úkonem vyžadovaným stavebním zákonem nabízet, prodávat zboží nebo nabízet, poskytovat služby na místech uvedených v příloze č. 1 k tržnímu řádu. Místo pro nabídku služby je místo mimo provozovnu, na kterém není celá služba realizována, ale dochází zde k její nabídce vykonávané v jakékoliv podobě. Považuje se za něj i místo, které je výchozím místem pro realizaci služby. Vzhledem k tomu, že v průběhu kontroly bylo prokázáno, že žalobkyně prostřednictvím svých zaměstnanců minimálně ve dnech 13. 7., 18. 7., 27. 7. a 1. 8. 2023 nabízela a poskytovala služby – přepravy osob fikary na místě pro nabídku služby, také na její činnost tržní řád zjevně dopadá.
20. Podle položky č. 1107 přílohy k tržnímu řádu byla v místě Staroměstské nám., u parku (70 m²) určeném pro nabídku služby kočár s koňmi stanovena doba provozu pouze do 31. 12. 2022. Po tomto datu tak již nebylo možné danou službu na uvedeném místě nabízet, což žalobkyně dle kontrolního šetření zjevně činila. V souzené věci je pak nepodstatné, že žalobkyně disponovala Nájemní smlouvou, kolaudačním rozhodnutím a povolením ke zvláštnímu užívání místní komunikace, neboť v předmětné věci jí byla uložena pokuta za to, že nabízela služby přepravy osob prostřednictvím fiakrů na místě pro nabídku a služby pod položkou č. 1107 přílohy č. 1 tržního řádu, což však bylo již ode dne 1. 1. 2023 v rozporu s tržním řádem a došlo tak k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 4 odst. 1 zákona o některých přestupcích. Žalobkyni doložená Nájemní smlouva ze dne 28. 11. 1994, včetně jejích dodatků, prokazuje pouze to, že tato byla uzavřena za účelem výstavby hygienického stání a pro stání koňských spřežení. Smlouva tedy nijak neupravuje činnost a služby, které mohou být na předmětu nájmu poskytovány.
21. Nařízení, kterým je tržní řád, je normativním aktem územní samosprávy vydávaným v přenesené působnosti. Ústavní základ pro jeho vydání představuje čl. 79 odst. 3 Ústavy, který mj. stanoví, že orgány územní samosprávy mohou na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny. Oprávnění orgánů územní samosprávy vydávat tyto předpisy na základě zákona a v jeho mezích vyplývá také z § 11 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), z § 44 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze a z § 7 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení). Oprávnění správního orgánu prvního stupně k vydání tržního řádu pak obsahuje ust. § 18 odst. 1 živnostenského zákona.
22. Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl. ÚS 27/06 ze dne 24. 9. 2009 vyslovil názor, že: *„Obec tedy při vydání nařízení musí postupovat „secundum et intra legem“, nikoliv „praeter legem“, jí vydaný předpis musí být obecný a upravovat právní poměry neurčité množiny adresátů, nemůže zasahovat do věci vyhrazených zákonu a jiným právním předpisům (nesmí být s nimi v rozporu) a musí obsahově vystihnout ten pro další právní úpravu otevřený prostor, jenž odpovídá rámci vymezenému zmocňujícím zákonem a jeho intencí.“* Zdejší soud má za to, že správní orgán při vydání tržního řádu vyhověl podmínkám, které stanovil Ústavní soud ve svém nálezu a nevybočil tak ze svého zákonného zmocnění.
23. Nejvyšší správní soud ve své dřívější judikatuře připustil, že ust. § 18 živnostenského zákona a tržní řád zasahují do práva na svobodný výkon povolání a jiné hospodářské činnosti subjektů, které je

ústavně garantováno (srov. čl. 26 Listiny základních práv a svobod). K tomuto omezení skutečně došlo, a to tím, že tržní řád umožnil využívat místo pro nabídku služby – kočár s koňmi pouze do 31. 12. 2022. Článek 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod stanoví právo každého podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, avšak odstavec 2 téhož ustanovení omezuje toto právo tak, že zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností. Právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost není právem absolutním, neboť připouští zákonné omezení. Takové omezení je pak obsaženo například právě v § 18 živnostenského zákona, který zmocňuje obec k vydání tržního řádu formou nařízení obce, kdy toto ustanovení zmocňuje obec, aby pro území svého obvodu stanovila omezení práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, tedy aby s přihlédnutím k místním podmínkám regulovala prodej a služby realizované mimo zkolaudované provozovny, a také následnou kontrolu dodržování vyhlášky a ukládání sankcí za její porušování. Ve svých dřívějších rozhodnutích (např. v rozsudcích č. j. 7 A 77/2002 – 29 ze dne 30. 1. 2004, č. j. 3 As 3/2005 – 53 ze dne 7. 12. 2005) Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že čl. 1 tržního řádu (dnes § 1 tržního řádu) byl vydán v souladu s Listinou základních práv a svobod, na základě zmocnění v živnostenském zákoně a v jeho mezích, a proto všechny subjekty, jejichž činnosti se týká, jsou povinny tento obecně závazný právní předpis dodržovat. Předmětné ustanovení tržního řádu je v souladu s § 18 živnostenského zákona, který zmocňuje obec k vymezení míst pro nabídku a prodej zboží a pro nabídku a poskytování služeb a určit, že některé druhy prodeje zboží nebo poskytování služeb prováděné mimo provozovnu v obci nebo její části jsou zakázány nebo povoleny pouze do určité doby. Položkou č. 1107 přílohy č. 1 tržního řádu bylo vymezeno využívat místo Staroměstské nám., u parku (70 m²) pro nabídku služby – kočár s koňmi pouze do 31. 12. 2022.

24. Nejvyšší správní soud mnohokrát dospěl k závěru, že § 18 živnostenského zákona byl přijat v souladu s čl. 26 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a přijetím § 1 tržního řádu tedy nemohlo dojít k překročení zákonného zmocnění tam uvedeného. Tržní řád tak nebyl vydán v rozporu s Ústavou České republiky, ani jinými právními předpisy. Pro žalobkyni se jednalo o závaznou právní normu, a jestliže žalobkyně porušila ustanovení zákona tím, že nabízela službu v místě a čase, ve kterém to již nebylo umožněno, tak se dopustila přestupku, neboť porušila povinnost stanovenou nařízením hl. m. Prahy, čímž došlo k naplnění podmínek pro uložení sankce za přestupek.
25. V situaci, ve které se jedná o právní regulaci prodeje a poskytování služeb na území hlavního města Prahy, tak musí soukromoprávní vztah žalobkyně s hl. m. Prahou ustoupit veřejnoprávní regulaci, která má za této situace přednost. Žalobkyně v žalobě nespороvala, že by správní orgán prvního stupně vydal tržní řád v rozporu se svým oprávněním, ani jeho vydání nenapadla u příslušného orgánu. V takovém případě má pak soud za to, že nebylo možné, aby správní orgán prvního stupně a žalovaný postupovali jinak, neboť žalobkyně zjevně naplnila skutkovou podstatu přestupku.
26. Zdejší soud se neztotožňuje s žalobkyní, že by z uzavřené Nájemní smlouvy byl zřejmý záměr obou stran smlouvy zřídit oprávnění a umožnění zákazníkům žalobkyně na pronajatém místě do fikaru nastoupit. Z Nájemní smlouvy zjevně plyne, že tato byla uzavřena pouze za účelem výstavby hygienického stání a pro stání koňských spřežení, nikoliv jako nástupní místo služby provozované žalobkyní. Soud připouští, že dané místo tak mohlo být historicky využíváno, neboť to dříve umožňoval tržní řád, ale tak tomu bylo pouze do dne 31. 12. 2022. Dle soudu rovněž není sporné, že žalobkyně má právo pozemek pronajatý Nájemní smlouvou užívat i nadále v rozsahu stanoveném Nájemní smlouvou, tedy ke stání koňských spřežení, avšak v souladu s tržním řádem jej nesmí využívat jako místo k nabídce služby, ani jako místo, které je výchozím místem pro realizaci služby. Lze si tak představit, že toto místo může sloužit k výstupu zákazníků žalobkyně a služba zde může být ukončena, či toto místo může být využíváno k prostému odpočinku koní.
27. Zdejší soud rovněž nepovažuje za důvodnou námitku žalobkyně, že by se jednalo o šikanózní jednání ze strany správního orgánu prvního stupně. Tomu je zákonem svěřeno oprávnění regulovat na území obce nabídku, prodej zboží a poskytování služeb mimo provozovny určené k těmto účelům podle stavebního zákona, a rovněž případné nerespektování této regulace sankcionovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.V

Pokud tedy byl přijat Radou hlavního města Prahy tržní řád, tak byl rovněž správní orgán prvního stupně povinen vymáhat jeho dodržování. Vzhledem k tomu, že tržní řád byl vydán Radou hlavního města Prahy, tedy zjevně se nejedná o rozhodnutí radního Mgr. Z., jak tvrdí žalobkyně, ale o politický konsenzus na úrovni vedení hl. m. Prahy, který má regulovat nabídku služeb na území.

28. Důvody, pro které Rada hlavního města Prahy vydala tržní řád, který ode dne 31. 12. 2022 omezil nabídku služby na místě pronajatém žalobkyni, pak nejsou předmětem soudního přezkumu v řízení o přestupku.
29. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. srpna 2025

JUDr. Marcela Rousková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje P.V